

D. Sostakovitši arvates oli lauljate otsene kohustus «laulda, aga mitte vestelda ooperis». Sellest lähtub oma töös eesti helilooja E. Tamberg. Tema ooperis «Cyrano de Bergerac» (lavastaja U. Väljaots, dirigent P. Lilje, kunstnik L. Roosa) on palju meloodilisi vokaalseid ja sümfoonilisi episoode. Helilooja valdab traditsioonilisi ooperivorme ja tema teoseid iseloomustab väga tähtis omadus — muusikalise dramaturgia ühtsus, aariate, duettide ja ansambelite orgaaniline ühendamine.

Katkend A. Dasjõeva
artiklist «Omanäoline» (Prawda,
tõlgetuna RH nr. 187 14. VIII 1979)